

PATHFINDER

číslo 8 roku 2011

Ararat - Broučci

Helfštýn 2011

Minutka nad Biblií

Okrskové stretnutie

„MÁŠ ODVAHU?“

21. – 22. MÁJA 2011

Aj tento rok sa všetci pathfinderi zo stredného Slovenska stretli v Ľubietovej na okrskovom stretnutí pathfinderov. Počas víkendu mohli preukázať, či majú odvahu bojovať s Goliášom. Nielen s Goliášom, s ktorým bojoval Dávid, ale aj s vlastným strachom, lenivosťou, s vecami, ktoré majú radšej ako Ježiša, s chuťou konzumovať len to, čo je „in“, so všetkým tým, čo im bráni, aby hovorili svojim kamarátom o Ježišovi a žili ako správni pathfinderi.

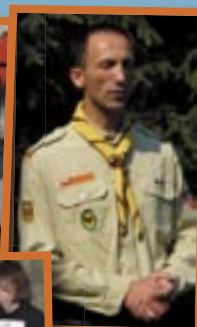
Bojovali veru vytrvalo od soboty rána až do nedele poobedia. V sobotu sa vďaka pathfinderom zo Zvolena učili pomocou príbehov v Biblii, čo je to skutočná odvaha. Počas kázne Jožka Plachého sa započúvali do príbehu dvoch odvážnych, ale nerozvážnych chlapcov na bicykloch. V modlitbách prosili Pána Boha o silu mať odvahu hovoriť svojim kamarátom o ňom a bojovať s tým, čo im v tom bráni. Poobede sme sa prostredníctvom scény preniesli do minulosti, kde sme sa dozvedeli, prečo bol Dávid odvážny a nebál sa postaviť Goliášovi. Potom každý oddiel prezentoval svoj program a v závere sme videli príbeh o modernom Goliášovi a pathfinderovi. Napokon mohol každý pathfinder napísať, čo je pre neho Goliášom a prilepiť to na obrovského Goliáša. Ako pamätník na to, že s ním chce bojovať, si vzal kameň, ktorý pomohol aj Dávidovi.

Večer nás čakal Maratón v podobe obrovského Človeče, nehnevaj sa. Najlepšie ho zvládla družina Wapity z Lučenca. V nedeľu sme bojovali s rôznymi Goliášmi (lenivosť, strach, internet, mobil, Mc Donald, super imidž...) a nakoniec sme obrovským prakom strieľali do Goliáša. Najúspešnejšími bojovníkmi, ktorí si odniesli aj pohár, bola už druhýkrát chlapčenská skupina Lišiaci z Banskej Bystrice.

Keď sme odchádzali domov, vedeli sme, že boj s Goliášom sa neskončil. Môže nás čakať v obývačke, chladničke, škole... Ak budeme chcieť, Ježiš nám dá odvahu poraziť ho.

A čo vy? Máte odvahu postaviť sa svojmu Goliášovi?

JANULIENKA

Milí pathfinderi, rodiče, sestry a bratři,

rád bych ten dnešní úvodník začal otázkou: „Co děláte, když máte strach?“ Sevře se to ve vás, že se ani nemůžete pohnout, nebo se raději dáte na útěk? Cítíte nevolnost a naježí se vám všechny chlupy na těle? Anebo si začnete zpívat, jako jeden pathfinder, který si na stezce odvahy dodával kuráž hlasitým prozpěvováním: „Já se nebojím...“

Así u každého z nás je to jinak, ale jedna věc je stejná: Ve chvílích nejistoty a strachu můžeme poznat, komu skutečně věříme, kdo nám dodá odvalu a o koho se můžeme opřít. Rád bych to ilustroval dvěma příběhy. Ten první se odehrál také na jedné stezce odvahy.

Cesta vedla hustým, a tak i opravdu tmavým lesem, zář měsíce prosvítala mezi stromy jen sporadicky a místo osvětlení stezky spíš naháněla strach. Seděl jsem opřený o strom poblíž svíčky s listinou, kde se musel každý absolvent cesty podepsat. V šeru lesa a proti světlu svíčky mě nebylo možné uvidět, i když jsem se příchozích pathfinderů mohl téměř dotknout. Seděl jsem a sledoval, jak jeden po druhém přicházejí, podepíší se a zase se vracejí do tábora. Až na Honzika. Přišel potichu jako myška, podepsal se, ale místo aby se otočil, namířil si to cesta necesta přímo na opačnou stranu, dál do hlubokého lesa. Chvilí jsem vyčkával, ale pak mi to nedalo, a zavolal jsem na něj: „Honzíku, jdeš špatně, musíš se vrátit do tábora stejnou cestou, jakou jsi přišel.“ Honzík se zastavil a chvíli nehnutě stál. Pak se ztichlým lesem ozval ohromný křik: „Maminko, maminko...“

Když jsem to vyprávěl Honzíkovi mamince, smála se, ale zároveň ji i něco hřálo u srdce. Vždyť to ona byla tím, kdo byl pro malého Honzika oporou, kdo mu poskytoval pocit jistoty a bezpečí. Ale nejde jen o strach v lese. Život každého člověka přináší řadu okamžiků, kdy jsme naplněni strachem o naši budoucnost, jakou školu si vybrat, co dělat, když mě vyhodili ze zaměstnání apod. O tom vypráví druhý příběh, který vlastně všichni dobře znáte, protože je napsán v Bibli – Božím slově.

V Lukášově evangeliu se v 15. kapitole dočteme o marnotratném synu, který se dostal na samé dno lidské společnosti. Byl zvyklý na luxus. Teď ale nejspíš sedí v ošuntělých šatech u koryta, ze kterého pojidají vepři, a přitom on nedostane ani to, co mají oni. Sedí a se strachem z budoucnosti přemýšlí, co bude dál. A právě v tuto chvíli vzpomíná na svého otce, jímž pohrdl, když si ještě za jeho života řekl o své dědictví a odešel z domu. Nejednou mu došlo, že otec byl tou největší jistotou jeho života. I kdyby měl být jen jeho čeledínem, zatoužil po jeho blízkosti, a tak se s nadějí vydává na cestu domů...

A teď se musím i já k něčemu přiznat: Když jsem byl osloven, abych vedl v následujícím období Klub Pathfinder na Moravě a ve Slezsku, řekl jsem sice ano, ale uvnitř se mne tak trochu zmocnil strach, jestli je to právě ta nejlepší a správná volba, zda jsem schopen přinést skutečné Boží požehnání. A tak bych rád začal svou službu pro vás možná ne až tak hlasitým křikem, jako v Honzíkovi případě, ale přesto úpěnlivou prosbou: „Otče náš, Tatínku, kéž jsme Ti blízko a jsi to Ty, kdo bude řídit naše kroky. Kéž ve chvílích nejistoty, obav či na rozcestích našich rozhodnutí jsi to právě Ty, kdo bude naší oporou.“

VÁŠ LUKÁŠ JUREČEK

Ahoj! Máš minutku? Ale určitě jo! Jsou přece prázdniny!

Vezmi Bibli, sešit a tužku a zalez si někam do stínu. Než otevřeme 4. kapitolu Efezským, sepní ještě ruce k modlitbě a popros Pána Boha, aby ti dával moudrost a chápání.

A teď už můžeme začít... 4. kapitola je kapitola nového života. Nový život je život od chvíle, kdy se člověk rozhodne, že bude věřit Pánu Bohu a nechá se pokřtít. Nový život ale znamená víc, než jen věřit v Pána Boha a v sobotu jít do sboru. Jaké změny musí člověk udělat, když uvěří v Pána Ježíše, to se dočteme v dnešní kapitole.

Přestože lidé v církvi věří v Pána Boha a vědí, jak by se správný křesťan měl chovat, není to tak jednoduché. Ne vždy se nám daří být poslušní. A také – každý jsme jiný. Každý má jinou povahu a má dar od Pána Boha k něčemu jinému. Důležité ale je, abychom si vždy uvědomovali, že to, co je pro všechny stejné, je Pán Bůh, který nás všechny stejně miluje. Apoštol Pavel to ví, a proto připomíná věřícím, že máme jeden cíl.

1. Doplň:

*„Jedno _____ a jeden _____,
k jedné _____ jste byli povoláni;
jeden je _____, jedna _____, jeden _____,
jeden _____ a _____ všech...“*

2. Kdy Ježíš sestoupil dolů na zem a kdy zase vystoupil do nebes?

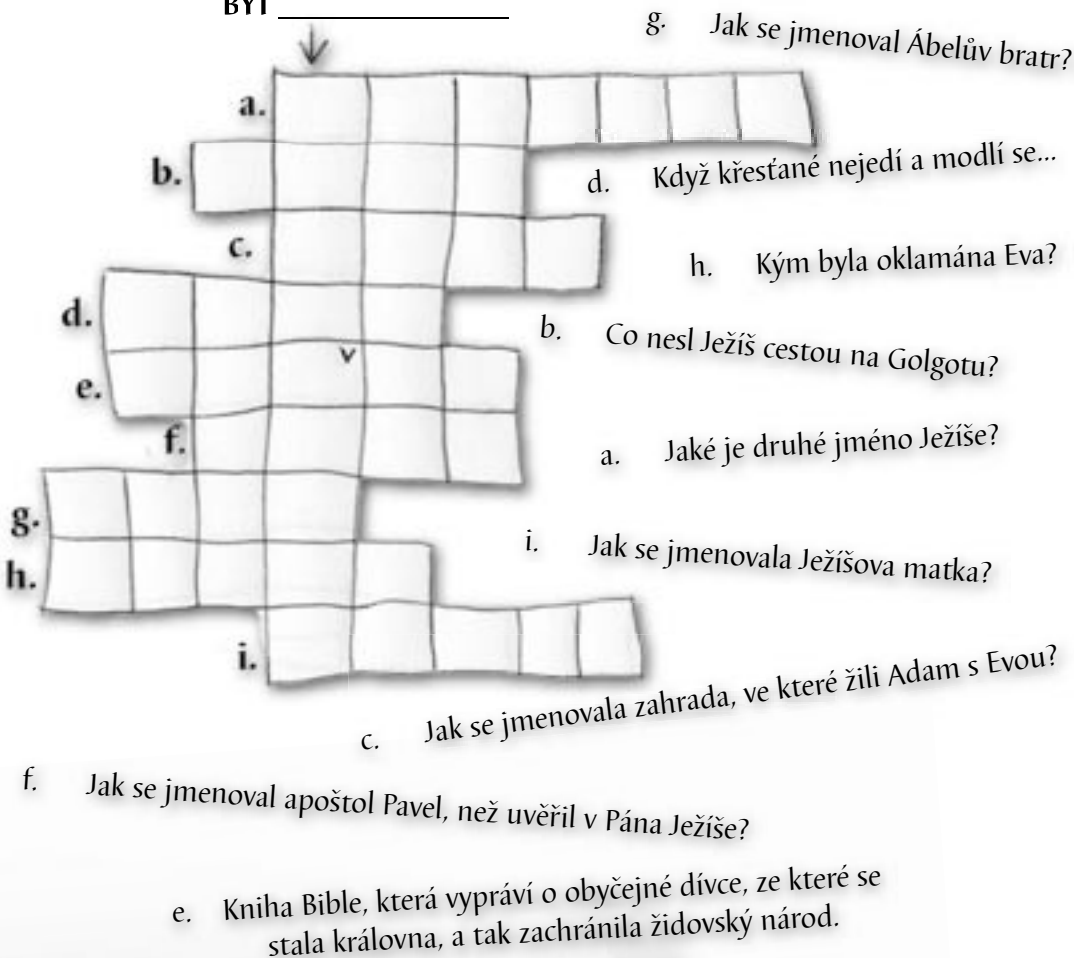
(verš 9; L 2; L 24,50–53)

3. Jak se můžeš stát dobrým křesťanem? *(verše 25–32)*

- _____
- _____
- _____
- _____

4. Jaké je naše povolání?

BÝT _____

a. Jak se jmenoval Ábelův bratr?

b. Když křesťané nejedí a modlí se...

c. Kým byla oklamána Eva?

d. Co nesl Ježíš cestou na Golgotu?

e. Jaké je druhé jméno Ježíše?

f. Jak se jmenovala zahrada, ve které žili Adam s Evou?

g. Jak se jmenoval apoštol Pavel, než uvěřil v Pána Ježíše?

h. Kniha Bible, která vypráví o obyčejné dívce, ze které se stala královna, a tak zachránila židovský národ.

i. Jak se jmenovala Ježíšova matka?

Nezapomeň mi zase poslat své odpovědi! Pořád ještě hrajeme o velké ceny! A pořád ještě můžeš vyhrát! Na poslední stránce přílohy Pathfinderu najdeš moji adresu i můj e-mail. Tak neváhej a napiš!

JADv

HELFŠTÝN 2011
20. AŽ 22. KVĚTNA

PO STOPÁCH CYRILA A METODĚJE

Po roční pauze se opět konala tradiční akce Moravskoslezského sdružení: Helfštýn. Jenže tentokrát ne na Helfštýně, ale ve středisku Dopravák, nedaleko hradu Buchlov.

Přes 100 dětí i se svými vedoucími se v pátek sjelo do střediska, kde se večer všichni spolu sešli, aby se přivítali a poslechli si večerní zamýšlení. Poté se oddíly dozvěděly rozdělení, v jakých budou v sobotu spolupracovat. Protože už byl večer, odebrali se všichni ke spánku, aby byli svěží na zítřejší den.

Ráno se všichni opět sešli a ranní program začali chválami. Pak už se slova ujal Jerry, který měl na starost sobotní program. Na začátek společně s dalšími vedoucími předvedl scénku o příchodu Cyrila a Metoděje na Moravu a po zhlédnutí scénky Jerry rozdál do skupinek úkoly k zamýšlení – pro menší děti na kreslení, pro starší na přemýšlení. Všichni se pak už těšili na výborný oběd, po němž následovala Jerryho hra ve skalách, kde měly děti najít písmena hlaholice a s jejich pomocí rozluštit verš. Hru zkomplikovalo počasí, protože se strhla silná průtrž mračen, a tak se všichni vraceli mokří jako hastrmani.

Večer nás opět čekalo zamýšlení a poté se mladší přesunuli k ohni, aby si poslechli „strašidelné“ příběhy na dobrou noc, a starší se vypravili na noční bojovku, která byla velmi zábavná a všem se líbila.

V neděli brzy ráno začala po zahájení hlavní hra Helfštýna, která byla situována do prostředí slovanské vesnice. Na stanovištích si děti po družinách mohly vyzkoušet například podojit kozu, protrénovat svůj selský rozum, zaveršovat si, zkusit si, jaké to asi bylo lovit v lese tehdejšími zbraněmi zvěř, vařit nebo jiné zajímavé věci. Celkem zde bylo jedenáct odlišných stanovišť, na kterých skupinky dostávaly podle šikovnosti buď zlaták, stříbrňák nebo měďák.

Dětem se hra moc líbila a všichni se těšili na vyhlášení výsledků, které ale nebyly až tak důležité. Když se všichni dozvěděli výsledky a byly rozdány ceny, přišlo ještě ocenění pro nadšené vedoucí, bez kterých by to nešlo. Byl už sice čas k rozchodu domů, ale to nám nezabránilo v tom, abychom ještě poděkovali našemu nebeskému Tatínkovi, který na nás dával pozor a ochraňoval nás a díky kterému se Helfštýn mohl opět uskutečnit a tak bezvadně zvládnout.

ZA ODDÍL BOBŘI Z VESELÍ NAD MORAVOU NAPSAL MIREK HANUS

ODDÍL ARARAT DRUŽINA BROUČCI

Broučci jsou nejmladší ze tří družin, které zastřešuje oddíl Ararat. Scházíme se od října 2010. Broučci jsou nejmladší jak historicky, tak i věkově. Při vzniku družiny bylo Broučkům 3,5 až 5 let. Jsme taková příprava Pathfinderu. Broučků je sedm, z toho čtyři holčičky a tři kluci. Do konce června jsme společně prožili 31 schůzek a podnikli dvě výpravy do blízkého okolí.

Pro větší část dětí byl vznik družiny v našem adventním jazyce „toulhou věků“, protože jejich starší sourozenci již několik let měli svoje družiny. A z tohoto důvodu máme schůzky všechny družiny najednou, ve stejný čas. Jsme rádi, že máme novou modlitebnu a v ní hodně místností. Všichni tam máme svoji klubovnu. Můžete si zkusit představit naše živelné pondělky, když se sejde až třiatřicet dětí.

Anketa na téma: Čím bys chtěl(a) být, až budeš velký(á)?

ADRIANKA: „Paní učitelkou ve školce.“

HANIČKA: „Paní průvodčí.“

TOMÁŠEK: „Víc policajtem, pak hasičem.“

MÍŠA: „Taky policajtem.“

MARKÉTKA: „Až budu velká, tak budu velkou Markétkou.“

BENÍČEK: „Doktorem, ale vlastně i policajtem.“

ELENKA: „Já budu paní doktorka zvířátek.“

BROUČCI Z PLZNĚ

Podrobnosti o Pathfinderu a o akcích najdete na internetových stránkách:

www.pathfinder.cz • www.pathfinder.sk

www.bezvacity.cz

REDAKCE: Jana Dvořáčková, Štolcova 64, 618 00 Brno • E-MAIL: advent@pathfinder.cz